

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Recollectio Spiritvalis

Masen, Jacob

Coloniae Agrippinae, 1691

Consideratio De Linguæ custodia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60213](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60213)

illorum in terris recordatio, quàm immensa in
 coelis gloria! quàm dulci atque inexplicabili
 nunc flagrent ac fruantur amore Dei in æterni-
 tate, qui eodem hic accensi fuerunt in tempore.
 Quin imus, quin consequimur, tam illustria in
 terris Sanctorum vestigia, quando *non sunt con-*
digna passiones hujus temporis, ad futuram glo-
riam quæ revelabitur in nobis.

DISTICHON MEMORIALE.

Te geminus sustollat amor (2) Zelusque salutis
Discretus, (3) patiens spectata operando Deum.

CONSIDERATIO

De Lingua custodia.

PUNCTUM I.

EXamina te quomodo artem loquendi didi-
 ceris, quæ in tribus maxime consistit. I. Ut
 parum loquamur: itaque examina te, an suo
 tempore silentium accuratè observes: an
 non de te tuisque rebus sine necessitate aut fru-
 ctu loquaris, adeoque negligas sapientis confi-
 lium Eccl. 32. datum: adolescens loquere in tua
 causa vix? an non in quotidianis colloquiis
 plus æquo garrias, iterum immemor instructi-
 onis à sapiente datæ, eodem loco: in medio
 magnatorum (quales ob virtutem merito cre-
 dis esse fratres tuos) non præsumas, & ubi sunt
 senes,

senes, non multum loquaris, sed potius audi, & tace, & pro reverentiâ accedet tibi bona gratia.

II. Ut consideratè loquamur, & os sicut loculos aperiamus: itaque Examina te, an facile & libenter de rebus ad te non pertinentibus (puta iis, quæ à sæcularibus geruntur, quæ in bello fiunt) loquaris, an jocos facetiâsque parum religiosas in colloquiis usurpes? an verba mendacia, vel certè amphibologica absque causa justa proféras.

III. Ut charitativè loquamur: itaque examina te, an de superioribus tuis aut etiam aliis hominibus facile murmures? an aliorum famæ detrahere soleas? an mordacibus aut acerbioribus verbis ullum ex fratribus tuis, aliisve lædere nonnunquam audeas.

PUNCTUM II.

Perpende motiva ad hanc artem addiscendâ.

Primum est: quia hæc ars religiosis quasi propria est, teste S. Jacobo c. 1. Si quis putat se religiosum esse, non refrænans linguam suam, hujus vana est religio.

Secundum est, quia hæc ars est quasi firmissimus murus, defendens hominem à multiplici peccato, quod, teste Sapiente, prov. 10. in multiloquio non deerit, hinc idem prov. 25. dixit: Sicut urbs potens, & absque murorum ambitu, ita Vir, qui non potest in loquendo cohibere spiritum suum.

Tertium est, Quia optimum est medium ad

perfectionem consequendam : hinc Arsenio petenti ostendi viam ad salutem , coelitus vox allapsa dixit: Fuge, tace, quiesce, & salvaberis. Unde meritò S. Jacobus c. 3. dixit: si quis in sermone non labitur, hic perfectus est vir.

Quartum est, quia verbum dulce multiplicat amicos, Eccl. 6. Deum scilicet & homines; & favus mellis composita verba, prov. 16. singulari suavitatem Deo, proximo, & tibi causantia.

Quintum est, quia lingua sacerdotis religiosi Deo consecrata est, ad laudandum, scilicet eum, per officium divinum, & conciones; & eundem per modum rhedæ in stomachum quotidie transvehendum. An ergo piaculum grande duces, calicem, aut Ciborium Deo consecratum ad profanos usus adhibere, & non magis vereberis linguâ Deo, tot, tamque titulis ponderosis sacratâ ad ipsius offensam vanosq; ac ludicros sermones proferendos abuti?

PUNCTUM III.

Inquire media ad hanc artem addiscendam.

Primum est, Silentium accuratè servare: hinc Pythagoras quinque annorum silentium discipulis suis imposuit, ut hanc artem discerent; & meritò, quia nemo severè loquitur, nisi, qui libenter tacet, teste Thom. de Kemp. l. 1. c. 20.

Secundum est, firmum facere decretum, nunquam de se aliquid laudabile, nunquam de

de aliis aliquid repræhensibile proferendi.

Tertium est, Non esse citatum in lingua, juxta consilium sancti Spiritus Eccl. 4. itaque juxta ejusdem monitum c. 28. Aurum tuum & argentum confla (id est omnes vires tuas congrega) & verbis tuis facito stateram, & frænos ori tuo rectos, & attende, ne labaris in lingua tua. Hinc sanctus Augustinus suasit, ut omne verbum prius veniat ad limam, quam ad linguam, seu, ut Germani dicunt, wåg/ ehe du wågst. & sanctus Paulus c. 4. ad Coloss. hortatur, ut sermo noster sit sale conditus; ô quàm cautè sallem aspergimus!

Quartum est, ita loqui, ac si tota civitas, aut locus in quo habitas, audiret, aut certò sermo tuus typo publico esset vulgatus; an non enim saltem Deus audit, qui plaris à te æstimari debet, quam omnes homines, & Angeli? an non ille in medio tui & illius, qui loquitur, consistit, reperitque suum illud: quos confertis sermones ad invicem?

Quintum est, dare operam, ut proficias in spiritu, tunc enim in te locum habebit illud Eccl. 6. bonus homo de bono Thesauo cordis profert bonum; ex abundantia enim cordis os loquitur; item illud Ecclesiæ: Repleti sunt spiritu sancto, & ceperunt loqui magnalia Dei.

Sextum est, tollere radicem, quæ garrulitatis, & omnium vitiorum inde ortorum causa est: hanc autem radicem indicat Thomas Kemp,

lib: i. cap. 10. dum ait: ideo tam libenter loquimur quia per mutuas locutiones ab invicem consolari quærimus, & cor diversis cogitationibus fatigatum optamus relevare. Et multum libenter de his, quæ multum diligimus, vel cupimus vel quæ nobis contraria sentimus, libet loqui, & cogitare, ita ille: stude ergo, nihil aliud quærere, & amare, nisi Deum, & sanctum beneplacitum ejus, & totam garrulitatis & filiarum ejus originem sustulisti.

MEDITATIO XII.

De perfectione & conjunctione cum Deo Sacerdotibus necessaria.

VERITAS. Magna Sacerdotis in terris sanctitas requisita est, quòd Christi Salvatoris nostri vices, in sanctissimo Sacrificio obeat; (2.) ideòque ad singularem cum Deo familiaritatem: (3.) deinde ad quotidianum in perfectione progressum, sine quo perseverare difficile est, conniti tenebitur.

ORATIO PRÆPARATORIA
communis.

PRÆLUDIUM I. *Proponat sibi Christum, in via & hospicio Emauntis cum suis discipulis con-*